

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.941 van 8 maart 2018
in de zaak A. 222.961/VII-40.069.**

In zake : Marc MEURISSE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart De Becker
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Loofstraat 39
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD
VAN WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 augustus 2017, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 11 mei 2017 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke van 27 december 2016, houdende het verlenen van een milieuvergunning op proef voor een termijn van één jaar voor het uitbreiden van een algemeen aannemingsbedrijf, gelegen aan de Bavikhooftsestraat 95 te Ooigem (Wielsbeke), wordt afgewezen en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Dieter De Cock heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 december 2017.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart De Becker, die verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Bouwonderneming Eeckhout en Zonen baat aan de Bavikhooftsestraat 95 te Ooigem (Wielsbeke) een algemeen aannemingsbedrijf uit. In dit verband neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke op 18 oktober 2016 akte van de melding van de exploitatie van een klasse 3 - inrichting.

3.2. Eveneens op 18 oktober 2016 dient deze vennootschap een milieuvergunningsaanvraag klasse 2 in.

3.3. Op 27 december 2016 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke een proefvergunning voor een termijn van één jaar.

3.4. Een aantal omwonenden, onder wie verzoeker, stellen tegen deze beslissing een administratief beroep in.

3.5. Na de nodige adviezen te hebben ingewonnen, wijst de verwerende partij op 11 mei 2017 de beroepen af en bevestigt zij de beroepen beslissing. De milieuvergunning wordt aldus verleend op proef voor een termijn van één jaar. Dit is het bestreden besluit. Wat de stedenbouwkundige aspecten betreft luidt de motivering:

“Gelet op de ligging van de inrichting, volgens de ons beschikbare gegevens, deels in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, deels in een woongebied met landelijk karakter en deels in een agrarisch gebied van het gewestplan Roeselare-Tielt (d.d. 17/12/1979, deels gewijzigd d.d. 15/12/1998) waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn:

De industriegebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Voor de industriegebieden kunnen de volgende nadere aanwijzingen worden gegeven : de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard.

Aangaande de woongebieden kunnen de volgende nadere aanwijzingen worden gegeven de woongebieden met een landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven;

‘de agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgellegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven.

De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de verandering van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften””.

IV. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

Standpunt van verzoeker

4. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 21, § 2, 1° en 2°, en 25, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, de artikelen 5.1.0, 6.1.2.2, 7.2.0, 8.2.1.3 en 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: inrichtingsbesluit), de formelemotiveringsplicht als vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel komt er in essentie op neer dat de verenigbaarheid van de gevraagde exploitatie met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan en met de goede ruimtelijke ordening nauwelijks of niet is onderzocht in het bestreden besluit en zeker niet afdoende is gemotiveerd.

In een eerste middelonderdeel focust verzoeker zich op de verenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan. Daarbij wijst hij erop dat de bestreden inrichting is gelegen in een woongebied met

landelijk karakter, in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en in agrarisch gebied. Waar het bestreden besluit zich dienaangaand beperkt tot de overweging dat de milieuvergunningsaanvraag verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften en tot een verwijzing naar de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van de loods en het kantoor van 12 juli 2012 waarin staat vermeld dat de nieuw op te richten loods met kantoorgebouw en conciërgewoning volledig gelegen is binnen het gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en dat de bestaande verharding in het agrarisch gebied wordt behouden, meent verzoeker dat zulks slechts een nietszeggende stijlformule uitmaakt, temeer aangezien bij de aktename van de melding klasse-3 evenmin een onderzoek is gedaan naar de stedenbouwkundige verenigbaarheid en in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd verzwegen dat er ook productieactiviteiten zouden plaatsvinden in de loods.

Voorts acht verzoeker de verenigbaarheid van de gevraagde exploitatie met de verschillende gewestplanbestemmingen allerminst evident. Immers is een bouwbedrijf met productieactiviteiten geen agrarisch of para-agrarisch bedrijf. Al evenmin bevat het bestreden besluit enige motivering op het vlak van de verenigbaarheid van de exploitatie met de voorschriften van het woongebied met landelijk karakter.

Het gebrek aan motivering klemmt volgens verzoeker bovendien des te meer omdat er ook geen advies is uitgebracht door de stedenbouwkundige ambtenaren.

In een tweede middelonderdeel stelt verzoeker vervolgens het gebrek aan motivering aangaande de verenigbaarheid van de inrichting met de goede ruimtelijke ordening aan de kaak. Inzonderheid wijst hij erop dat het bestreden besluit in dit verband geen enkele motivering bevat. Een dergelijk onderzoek is overigens ook niet gebeurd in de aktename van de melding van de klasse 3 - activiteiten, noch in de stedenbouwkundige vergunning. Bovendien had verzoeker, specifiek aangaande de toegangsweg, in het beroepsschrift uitgebreid

geargumenteerd dat deze hinderlijk en strijdig is met de visie van de planologische overheid. Ook hier wijst verzoeker ten slotte nog op het ontbreken van een advies van de stedenbouwkundige ambtenaren.

5. De verwerende partij verklaart zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad van State.

Beoordeling

6. De milieuvergunningverlenende overheid moet, naast een milieuhygiënische, tevens een stedenbouwkundige toets uitvoeren wanneer zij een milieuvergunningsaanvraag beoordeelt. Deze stedenbouwkundige toets behelst de verenigbaarheid met de geldende bestemmingsvoorschriften en met de goede ruimtelijke ordening.

Te dezen wordt er in het bestreden besluit op gewezen dat de aangevraagde inrichting deels gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, deels in een woongebied met landelijk karakter en deels in een agrarisch gebied.

Na het op algemene wijze parafraseren van de volgens het inrichtingsbesluit in de voormelde bestemmingsgebieden toepasselijke regels, komt het bestreden besluit niet verder dan de stijlformule dat het aangevraagde “verenigbaar is met (de) voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften”, zonder deze stelling te onderbouwen aan de hand van concrete elementen, terwijl alleen al de aanname als zou een aannemingsbedrijf zonder meer thuishoren in een agrarisch gebied erg problematisch oogt. De loutere verwijzing naar de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van de loods en het kantoor waarin staat vermeld dat de nieuw op te richten loods met kantoorgebouw en conciërgewoning volledig gelegen is binnen het gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en dat de bestaande verharding in het agrarisch gebied wordt behouden, maakt evenmin een afdoende motivering uit.

Aangaande de verenigbaarheid van de in het geding zijnde inrichting met de goede ruimtelijke ordening, moet voorts met verzoeker worden vastgesteld dat het bestreden besluit geen motivering bevat.

Het tweede middel is gegrond.

7. Vermits korte debatten volstaan om te komen tot de bovenvermelde conclusies, kan de zaak in dit geval op grond van artikel 93 van het algemeen procedurereglement definitief worden beslecht.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 11 mei 2017 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke van 27 december 2016, houdende het verlenen van een milieuvergunning op proef voor een termijn van één jaar voor het uitbreiden van een algemeen aannemingsbedrijf, gelegen aan de Bavikhoofsestraat 95 te Ooigem (Wielsbeke), wordt afgewezen en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht maart tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys